

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO :

34100 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIX. - Štev. 35 (965)

Gorica - četrtek, 7. sept. 1967 - Trst

Posamezna številka L 50

ČESA SE BOJE? Škofovsko posvečenje v Ogleju

Dne 22. junija letos je ljubljansko *Delo* objavilo, da je knjiga dr. Cirila Zebota »Slovenija včeraj, danes in jutri«, ki jo je napisala Mohorjeva družba v Celovcu »belogardističen pamflet«, ki je naperjen zoper jugoslovansko družbeno in državno ureditev ter da je zato prepovedano vsako vnašanje te knjige v Jugoslavijo.

Omenjeno opozorilo razodeva, da se je morala beograjska vlada zelo bati vpliva te knjige, če je posegla po skrajnem sredstvu policijske prepovedi in kazenske preganjanja. Samo diktatorski režimi policijsko zatirajo svobodno besedo.

Toda zakaj je režim tvegati ponovno poslabšanje svojega ugleda prav na primeru knjige »Slovenija včeraj, danes in jutri«? Odgovor ni težak. Pač iz strahu pred nekim posebnim vplivom, ki bi ga knjiga po mnenju Beograda mogla imeti na mišljenje svojih slovenskih čitateljev.

Ker more knjiga vplivati le z informativno močjo svoje vsebine, naj na kratko povzamemo njenih sedem poglavitnih misli, da bo postalo jasno, česa se tudi sedanjí porankovičevski beograjski režim tako zelo boji.

1. Knjiga ugotavlja, sprejema in podpira dejstvo evolucije družbenega življenja in sistema v Sloveniji in Jugoslaviji. Knjiga odklanja nasilno ali utopično reševanje problemov današnje Slovenije in Jugoslavije.

2. Knjiga je miroljubna in stvarna že v uvodnem vprašanju medvojnega slovenskega nasilja, glede katerega so se razlike mnenj med Slovenci zdale nepremostljive. Knjiga se zavzema za splošno slovensko narodno spravo na osnovi vrnjene posmrtnih časti vsem žrtvam medvojnega slovenske tragedije. Ugotovitev resničnih dejstev te tragedije naj bi bila stvar posebne komisije z znanstvenih zgodovinarjev, prostih vsakega oblastvenega pritiska in politične odgovornosti za svoje nepristranske ugotovitve.

3. Knjiga je odprta in objektivna do zasnove in primene »družbenega samoupravljanja« in »socialistične demokracije« kot osnovne različnosti titovskega sistema v primeri z drugimi komunističnimi režimi. Knjiga priznava, da je prav ta posebnost jugoslovanskega režima olajšala razvoj širše in hitreje družbene sproščene ter je dala prožen kontinuitetni okvir za odvijanje naravne družbene evolucije. Kritika v knjigi je osredotočena na osnovno politično enotnost, ki omejuje obseg samoupravljanja v tesne okvire globoko podrejenega samoodločanja.

Pa tudi v tej ključni točki knjiga išče evoliucijski izhod v ločitvi Zveze komunistov od Socialistične zveze. Kolikor je znano, niti Džilas ali Mihajlov nista predlagala tako neposredne kontinuitetne poti k politični demokratizaciji. V danih in predvidenih razmerah na svetu odločno vztrajanje na osamosvojitvi Socialistične zveze odpira edino razvojno pot v politično demokratizacijo.

4. Knjiga je dobrohotno objektivna do gospodarske reforme iz leta 1965. Kritika njenih pomanjkljivosti je v celoti konstruktivna in praktično koristna. Gospodarsko razgledani čitatelji knjige se bodo o tem z lahkoto prepričali.

Poleg tega pa knjiga močno poudari in osvetli potrebo po taki slovenski gospodarski politiki, ki bo razvijala in utrjevala posebne učinkovitosti slovenskega narodnega gospodarstva kot zaokrožene celote in ga s tem dvigala na raven zahodne Evrope. To je tudi edina pot, da se zaustavi stalno odhajanje strokovnih, kvalificiranih in mladih delavcev v tujino za boljšim delom in višjimi dohodki. To misel je poudaril tudi novi predsednik slovenske vlade Stane Kavčič. (»Delo«, 17. junija.)

5. Položaj vere in Cerkve v Sloveniji knjiga ocenjuje z vidika splošno priznanih in mednarodno afirmiranih človeških pravic, ki vključujejo neovirano versko svobodo, in s stališča nespornega cerkvenega poslanstva, ki duhovno in pastirsko zajema celotno življenje, a ne vključuje svetno-politične organiziranosti kot sred-

stva cerkvene dejavnosti. Lanski dogovor med Svetim sedežem in vlado v Beogradu je v knjigi podvržen razčlenjevanju njegovih dosežkov in pomanjkljivosti v tem dvojnem smislu.

SLOVENIJA IN JUGOSLAVIJA

6. Knjiga ohranja svojo dosledno evoliucijsko usmeritev tudi v odnosu do državno-političnega vprašanja Slovenije in Jugoslavije. Izhajajoč iz nespornega dejstva samonikle slovenske narodnosti in kulture, knjiga oživlja in razvija stoletno načelo slovenske državnosti, ki so si ga Slovenci bili postavili leta 1848.

Zvesta svoji evoliucijski usmeritvi knjiga razpravlja o praktičnih možnostih za uredničenje slovenske državnosti s konfederativno preureditvijo Jugoslavije v pogojih demokratične prostovoljnosti preko pogodbenega sporazuma vseh prizadetih republik. V živem nasprotju s praznim govorenjem in z očitki o »razbitju Jugoslavije« knjiga odpira in podpira možnosti pospešene evolucije ne le v smeri splošne demokratizacije, temveč tudi k pogobeni konfederaciji. Afirmacija slovenske državnosti v splošni evoliucijski dinamiki zgodovine je v prvi izražena kot ena izmed bistvenih prvih narodne biti, ki nenehno doživlja »potrebo po skupnem uveljavljanju v oblastnem okviru lastne države v enakopravnih odnosih do drugih držav z razvijajočimi možnostmi zveznega združevanja (pogodbeno načelo) v skladu z odvijanjem razmer in potreb na domačem in širšem sosedstvenem prostoru«.

Sestava in pristojnost novega Zbora narodov v zveznem merilu predstavljajo prvi večji korak h konfederativni preureditvi Jugoslavije. S to ustavno reformo je začeti razvoj h konfederaciji že prehitel razvoj k demokratizaciji, proti kateri se še vedno krčevito upira politični monopol Zveze komunistov.

Kar knjiga brezkompromisno odklanja, je vsako apriorno jugoslovanstvo, ki je — kot v besedilu majniške deklaracije in v politiki njej sledeče nepogodbene Jugoslavije kot razširjene Srbije — osnovano na nestvarni domnevi nekega namišljenega »enotnega naroda« (treh ali več »imenc« oz. »plemen«) kot umetne osnove za unitaristično jugoslovansko državnost in iz nje potekajoč beograjski centralizem, ki je Slovenijo oropal toliko sadov njenega dela in ji poleg tega še preprečeval avtohtono narodno politiko tudi v omejenih finančnih mejah ostalega narodnega dohodka.

Znaki so, da je stoletna zasnova avtohtone slovenske državnosti končno prevladala tudi v novih vladnih krogih v Ljubljani pod oznako »socialističnega slovenskega«, o katerem je v aprilski številki »Teorije in prakse« pisal Ernest Petrič, član nove slovenske vlade.

7. Ob koncu knjige osvetljuje tudi nekatere manj poudarjene, a zelo važne pogoje svetovnega miru, ki bodo izpolnjeni, ko bodo še preostali brezdržavni narodi uveljavili svojo avtohtono državnost, kot to uživa že velika večina narodov sveta, in ko se bodo komunistični režimi odpovedali mednarodnemu nasilju pod pretezo »osvobodilnih vojn«, kot so se pod pritiskom družbenega razvoja že morali odreči skrajnostim stalinistične brezpravnosti v notranji politiki držav ki jih upravljajo.

Takšno je preprosto in pošteno bistvo knjige, ki jo je beograjska vlada prepovedala in za njeno širjenje zagrozila preganjanje ne le po svojem političnem tiškovnem zakonu, temveč tudi po svojem splošnem kazenskem pravu.

Zakaj je beograjski režim s tako novo ostrino udaril po tej knjigi? Ker se boji, da bi vpliv knjige pospešil dvojno evolucijo: v politično svobodo, ki se je boji monopolna partija, in v pogodbeno suverenost republik, ki je napoti beograjskim jugocentralistom. Oboji vedo, da te dvojne evolucije preprečiti več ne morejo, zato ju zavlačujejo. To je, v čemer se ločimo — razlika med pospeševanjem in zavlačevanjem nelzobigne evolucije.

Kdor potuje v obalno mesto Gradež, navadno prečka tudi vasico Oglej. Vasico, pravimo, kajti od mogočnega rimljanskega mesta je ostalo le skromno naselje, temelje stare naselbine pa je prekrila zemlja, iz katere poganjata trta in koruza.

Nemir stoletij je kakor toliko drugih krajev iz starodavnosti tudi rimsko Aquileo zavel v mrtvaški molk. Umaknila se je pod zemljo. Hunska kopito ji je zadalo smrtni udarec, od katerega se ni nikoli več dobro opomogla. Njeno vlogo in pomen so sčasoma prevzele Benetke, celo naslov patriarha je poromal v mesto sv. Marka, od Ogleja pa je ostala kot pomnik davnih časov le še mogočna bazilika.

Prav ta bazilika pa je knjiga zase, saj vsebuje toliko razgibane zgodovine in je tako tesno povezana s krščanstvom v naših krajih. Izročilo pravi, da je ustanovitelj oglejske cerkve sv. Mohor, ki naj bi ga za to mesto posvetil sam sv. Peter. Dejstvo je, da je postala oglejska škofija žarišče Kristusovega evangelija za vse vzhodne pokrajine rimskega cesarstva ob Savi, Dravi in Donavi. In ko so te pokrajine zasedli Slovani ter so Slovenci, naši predniki, pridrli do furlanskih nižin, je prav Oglej tem ljudstvom oznanil Kristus. Po sporazumu iz leta 811 je postala reka Drava meja, do koder naj bi prihajali misijonarji iz Ogleja, ostalo ozemlje nad Dravo pa so prevzeli škofje iz Salzburga. V čast oglejskim misijonarjem moramo reči, da v evangelijem niso prinášali potujčevanja kot njihovi nemški tovariši. K sreči je skoro vse slovensko ozemlje razen Koroške bilo njim zaupano. Tako smo Slovenci prav po zaslugi Ogleja dobili Kristusovo blagovest ne da bi izgubili svojo narodnost. In ko je bil leta 1751 oglejski patriarhat odpravljen ter sta ga nadomestili nadškofiji v Vidmu ter Gorici, je bilo veliko zgodovinsko poslanstvo Ogleja zaključeno. Ostala je le častiljiva bazilika, sedež župnika oglejskih vernikov.

OBRED POSVEČENJA

Prav to baziliko pa si je novoimenovani goriški nadškof msgr. Peter Cocolin izbral za kraj svojega škofovskega posvečenja. Prvič je ta cerkev duhovna mati goriške nadškofije, drugič pa je sam v njej deset let deloval kot župnik oglejske fare.

V nedeljo, 3. septembra v zgodnjih popoldanskih urah so oživele vse ceste, ki vodijo v Oglej. Če bi vstali njegovi stari prebivalci iz rimskih časov, bi se čudili reki vozil, ki se je zlivala v bližino bazilike. Oglej je za nekaj ur zadoobil izraz mogočnega mesta.

Točno ob 4^h popoldne je msgr. Cocolin, spremljan od dolge vrste sobratov, vstopil v svetišče, v katerem je že tolikokrat poprej priklical Boga na oltar, oznanjal božjo besedo in delil sv. zakramente. Prostrana bazilika je bila nabito polna vernega ljudstva. Niso manjkale najvišje deželne in pokrajinske oblasti, navzoči so bili njegovi številni tovariši iz semenišča, premnogi iz bližnje Slovenije, zastopane so bile vse župnije iz goriške nadškofije, pa še druge iz tržaške in videmske. Bil je res mogočen pogled na veliko množico, ki je napolnila vse kotičke cerkve, zlasti pa je bilo lepo videti duhovne in redovne sobrate, oblečene v bele rokete, ki so tvorili venec škofom posvečevalcem okrog glavnega oltarja.

Ti so bili trije: ves obred je izvršil beneški patriarh kardinal Urbani, asistiral sta mu pa tržaški nadškof msgr. Santin ter videmski pomožni škof msgr. Pizzoni.

Najprej je msgr. Cocolin izpovedal pokorščino Sv. sedeu, nato opravil dejanje vere, nakar se je pričela sv. maša. Takoj po berilu so sledile litanije vseh svetnikov, pri katerih je kardinal Urbani izrekel nad bodočim škofom prošnjo: »Blagoslovi in posveti tukaj navzočega!«

Preden se je prebral evangelij, je msgr. Cocolin pokleknil k nogam glavnega škofa posvečevalca. Tam mu je položil na glavo in roko evangeljsko knjigo, nato pa so se

ga z rokami dotaknili na glavi vsi trije škofje ter rekli besede: »Sprejmi Svetega Duha!«

Medtem ko je zbor pel himno »Pridi, Sv. Duh«, je kardinal Urbani izvršil s sv. krizmo maziljenje glave novoimenovanega škofa in dejal: »Tvoja glava naj bo maziljena in posvečena z nebeškim blagoslovom za škofovski red!« Prav tako mu je pomazilil obe roki ter mu zaželel, da bi mu Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki ga je dvignil k škofovski časti, v obilni meri podelil duhovno rodovitnost; da bi na ta način vse, kar bo blagoslovljal, bilo blagoslovljeno in kar bo posvečeval, bilo posvečeno. Nato mu je izročil pastirsko palico, škofovski pristan in knjigo evangelijev.

NAGOVOR KARDINALA URBANIJA

Takoj po evangeliju je kardinal Urbani nagovoril novoposvečenega škofa. Omenil je pohvalno njegovih 23 let duhovskega delovanja, ki jih je v delu za duše prebil v Krmini, nato v Terzu, potem v Ogleju in končno v Trzinu. Zaželel mu je, naj bi bilo njegovo škofovstvo bogato na milostih, delih, žrtvah in zaslugah. Naj vidijo verniki v njem stalno Jezusa Kristusa, on pa naj se trudi, da bo mogel ob koncu življenja reči: »Oče, vse, katere si mi zaupal, sem rešil!«

Poudaril je tudi srečno okoliščino, da je prejel msgr. Cocolin škofovsko posvečenje prav na liturgični praznik sv. Pija X., ki je bil devet let patriarh v Benetkah. Naj bi bila njegova močna, a obenem bogata osebnost v njem stalno navzoča ter ga vzpodbujala, da bo istočasno ponižen, moder in odločen ter poln ljubezni za zaupano mu čredo. »Vaša zrelost — je zaključil kardinal Urbani svoj nagovor — in vaše zdravje dajeta upanje, da vam smemo želeti dolgo, uspešno in rodovito škofovsko službo!«

PRVI BLAGOSLOV NOVEGA NADŠKOFA

Nekaj pristranskega je bilo potem obdarovanje, ki ga je izvršil msgr. Cocolin pri darovanju sv. maše škofom posvečevalcem: poklonil jim je dve prižgani sveči, dva hlebčka kruha in dva sodčka vina, belega in črnega.

Nato je sv. maša sledila svoj normalni tek vse do obhajila vernikov. Novoposvečeni škof je osebno podelil Kruh življenja svojim po krvi najbližjim, nato pa prejel od škofa posvečevalca na glavo mitro, na roke pa rokavice. Zadonela je hvalnica »Tebe Boga hvalimo!« in novi goriški nadškof se je dvignil s sedeža za oltarjem ter nastopil v vsem svojem škofovskem ornatu pot po cerkvi, podeljujoč prvič ganjeni in ploskajoči množici svoj blagoslov.

Mogočno so zadoneli zvonovi stolpa bazilike, duhovščina se je znova uvrstila v sprevod, zunaj svetišča je valovila velika množica vernikov, godba je zadonela v pozdrav: msgr. Cocolin se je vrnil v svoje bivše župnišče, pa že ne več kot župnik oglejske fare, temveč kot nadškof goriške nadškofije. In ko ga bo goriška stolnica v nedeljo, 24. septembra ob 17^h slovesno sprejela, bomo vsi, ki tej nadškofiji pripadamo, začutili, da nismo več sirote, saj bomo imeli skupnega očeta, od Sv. Duha izbranega in posvečenega ter od sv. očeta k nam poslanega.

Arabski voditelji končali svoj posvet

Konferenca arabskih državnih poglavarjev se je zaključila s sprejemom nekaterih sklepov, ki bi jih lahko označili kot zmerne in ki zato niso ugajali skrajnejšem, kateri so sedaj na oblasti v Alžiriji in v Siriji.

Najbolj zanimiv je sklep, da bodo vse arabske države, ki so prekinile dobavo petroleja Veliki Britaniji in Sev. Ameriki, s to dobavo ponovno pričele, češ da le tako ravnanje lahko okrepi arabsko gospodarstvo ter nudi pomoč državam, ki so imele v zadnjem spopadu največ izgub.

Tako bodo največje proizvajalke petroleja Saudska Arabija, Kuwait in Libija letno prispevale 140 milijonov funtov šterlingov v sklad za pomoč državam prizadetim po vojni. Največ je dobil Egipt: 95 milijonov, Jordanija 40, Sirija pa 5. Egiptovski diktator Naser se je pa zavezal, da bo držal, dokler bo prejemal pomoč, suezki prekop zaprt, s čemer naj bi se izvajal pritisk na vesile, da prislijo Izrael k umiku na stare meje.

Odločeno je bilo tudi, da zaenkrat Arabci ne bodo umaknili svojih naložb iz angleških in ameriških bank. Vse arabske države bodo poslale v Egipt in Jordanijo nekaj svojih čet, ki bodo imele enotno poveljstvo. Odpravljena naj bi bila tudi vsa tuja vojaška oporišča v arabskih državah. Treba je vztrajati na umiku izrael-

skih čet z zasedenega ozemlja, a tako, da se pri tem ne prizna obstoja izraelske države, se ne pogaja z Izraelom in se vzdržuje pravica palestinskih Arabcev, da se vrnejo v svojo deželo.

Precej zadrege je povzročil zadnji dan konference predsednik jemenske republike El Salal. Bil je ogorčen, ker sta Naser in kralj Saudske Arabije Feisal podpisala sporazum glede umika tujih čet iz Jemena ne da bi bil El Salal kaj poklican k posvetovanju ali o tem obveščen. Bil je enostavno postavljen pred izvršeno dejstvo, kar ga je tako razkačilo, da se ni hotel udeležiti zadnje nočne seje, ter da je dal izjavo, v kateri je sporazum glede njegove države označil kot kršitev najosnovnejših mednarodnih načel.

V dokaj vedrem ozračju so se nato arabski voditelji razšli potem ko so sklenili, da se bodo državni poglavarji v kratkem zopet sestali, toda datum za ta sestank še ni bil določen.

Križ na meji

Na 5200 m visoki gori Whitney na meji Mehike in Združenih držav so postavili križ. Naporno delo je izvedlo 15 mehiških in 5 ameriških alpincev. Inicijativa je vzbudila veliko odobravanje med prebivalstvom na obeh straneh meje.

Pok. msgr. Lojze Novak

Monteverdi povezuje pevce mnogih narodov

V sredo, 30. avgusta je umrl v bolnišnici v Gorici, kamor se je zatekel zaradi tromboze na levi nogi, msgr. Lojze Novak, častni kanonik stolnega kapitlja in eden najbolj zaslužnih slovenskih duhovnikov na Goriškem. V petek dopoldne so ga prenesli v stolno cerkev, kjer so se od njega nepretrgoma poslavljali duhovniki in verniki. Pogrebni obredi so se začeli ob 16. uri. Ob prisotnosti kakih 80 duhovnikov, med njimi jih je bilo veliko iz jugoslovanske strani, ter polne cerkve vernikov, je daroval mašo zadušnico stolni prošt msgr. Just Soranzo. Po maši sta pokojniku v spomin spregovorila msgr. Soranzo v italijanski in msgr. France Močnik v slovenski. Ob odprtem grobu sta se poslovila še crniški dekan dr. Vetrlih ter msgr. Lojze Škerl, škofov vikar, v imenu Tržačanov. Velicastni pogreb je dokazal, kakšen ugled in spoštovanje je užival msgr. Novak med sobrati in sploh med vsemi verniki.

Pokojni msgr. Alojzij Novak v avgustu leta 1945 kot kanonik v Gorici

družabnik, vedno veder, šegav in poln optimizma. Odlikoval se je kot dober cerkveni govornik in moder spovednik. Ne sporen ugled si je pridobil s svojo umirjeno moštostjo, s čutom odgovornosti pri sprejemanju sklepov, z vestnostjo in točnostjo v delu. Bil je zares mož reda in dela.

Predvsem pa je bil mož vere in molitve. Duhovnik je postal, da bi čim več storil za Boga in duše. Živel je za Boga, na vse je gledal v luči vere. »Močnejša kot smrt je božja ljubezen!« mu je bilo geslo. Ker je veroval v »božjo ljubezen«, je veliko premolil: brevir je običajno molil v cerkvi; vsak dan je pred kosilom na glas prebral odstavek iz sv. pisma; celo na smrtni postelji je ves čas, ko je bil pri zavesti, premolil, v polzavesti je celo »maševal«: zmolil je vse pristopne molitve; in tik pred smrtjo, ko sta ga obiskala dva mlada učitelja, je z njima molil vero, očenaš. Zares: živel in umrl je v Gospodu!

Živel je za duše! Ko se je avgusta 1944 poslavljaj iz Crniča, je s prižnice povedal vernikom: »Zlata in srebra nisem iskal pri vas, pač pa vaših duš. A moram z globoko hvaležnostjo do faranov reči, da ste mi jih po večini in radi dajali!« Novomašniku dr. A. Vetrlihu je julija 1951 pisal: »Močnejša kot satan je božja beseda. Ta ti je izročena, da z božjo resnico preženeš temo, pokažeš nebo, da z ognjem gorečim napolniš srca, pokličesh Boga!« In msgr. Novak je z lučjo evangelijske resnice preganjal temo greha in zmot, tudi ko ga je to lahko stalo ječo ali glavo, je učil ljubezen do Boga in kreposti, vzgajal za nebesa.

Njegov zgled in beseda sta presegala župnijske meje. Dekanijske konference v Crničah so usmerjale vse versko življenje v lepem delu Vipavske. Crniški dekanat je tedaj veljal za najbolj enotnega in urejenega v škofiji. Prav tako je msgr. Novak posegal po letu 1947 v življenje štandriške dekanata in sploh v vse versko in kulturno delovanje goriških Slovencev. Odločilna je bila njegova beseda v stolnem kapitolu, kjer je več let vršil posle stolniškega oskrbnika, in enako v različnih zborih škofovih svetovalcev. Zato lahko trdimo, da je beseda, ki jo je dekan Novak izgovoril v Crničah, odjeknila po vsej Vipavski in da niso njegovi nastopi pri cerkveni in civilni oblasti v Gorici ostali brez odmeva pri Sv. sedežu in pri vladi v Rimu. Goriški nadškofje msgr. Margotti, msgr. Ambrosi in msgr. Pangrazio so ga visoko cenili in upoštevali njegove nasvete. Ko je ležal na smrt bolan v civilni bolnišnici, ga je obiskal izvoljeni nadškof

msgr. Peter Cocolin. »Prezvišeni!« se mu je zahvaljeval, »Bog Vam je poveril važno nalogo: Opus pacificationis (delo pomirjenja)!« Umirajoči starosta goriške duhovščine je kot svetopisemski oče govoril mlademu nadškofu, še predno je bil posvečen in nastopil službo, besede, ki so njegova najlepša oporoka, in ki bodo, kot se je izrazil sam Vladika, del programa nastopajočega nadškofa.

V SLUŽBI SVOJEGA LJUDSTVA

Slovensko ljudstvo je imelo v msgr. Novaku moža, ki ga je ljubil in ki se je izgorel v delu in žrtvah zanje. Dve strašni vojni je preživel sredi svojih ljudi in z njimi delil vojno gorje. V prvi vojni je s svojimi odločnim nastopom dosegel, da niso izpraznili Crnič in drugih krajev, medtem ko je toliko drugih vasi doživelo tragedijo begunstva in uničevanje domov. V drugi vojni je prav tako reševal domove in glave svojih vernikov. V obeh vojnah so se vse mogoče vojaške komande vseljevale v njegovo župnišče, ki je bilo tudi obstreljavano, kar mu je nalagalo silne žrtve, a tudi nudilo možnost, da je zagovarjal svoje ljudi in preprečil represalije in nova uničenja.

Vsekdar je stal na braniku versko-mravnih, socialnih in narodnih pravic. Z neustrašeno odločnostjo se je potegoval za svoje preganjano ljudstvo in često povzdignil svoj glas pred fašističnimi veljaki, zastopniki ljudskih oblasti in partizanskimi povejnikmi. Sodeloval in podpisoval je razne spomenice, ki jih je za fašizma slovenska duhovščina pošiljala najvišjim cerkvenim oblastem in zahtevala zaščito narodne manjšine in spoštovanje temeljnih človeških pravic.

Po drugi svetovni vojni je kot urednik Slovenskega Primorca v zelo težkih razmerah krepil in širil katoliško zavest. Po-

Dne 5. avgusta 1959 je pok. msgr. Novak obiskal z nekaterimi svojimi sobrati Marijino svetišče Stara gora nad Cedadom. Z leve na desno je videti msgr. Rudija Klinca, za njim stoji prof. Marijan Komjanc, v sredi msgr. Novak, za njim kapucin pater Pavel, na desni jezuitski pater Jakob Zibert iz Rima.

segal je v javno življenje z besedo in pesom, s kulturnimi predavanji in drugimi odločilnimi posegi. Bil je med ustanovitelji Goriške Mohorjeve družbe in nje prvi podpredsednik. V poznejših letih je spet postal njen odbornik in blagajnik. Za Mohorjevo je sestavil družinski katekizem »Besede življenja« in kratek življenjskega msgr. dr. Janeza Hrasta. Po prvi svetovni vojni je močno podprl Katoliško tiskovno društvo in ko se je leta 1960 ustanova preosnovala, je prevzel njeno predsedstvo.

V globoki hvaležnosti se klanjamo spominu svetniškega duhovnika in javnega delavca msgr. Novaka. Naj mu Bog v nebesih za vse obilo poplača!

Najlepša oporoka, ki jo je msgr. Novak pustil vsemu slovenskemu ljudstvu, so besede, ki jih je spregovoril na prižnici v Crničah, ko se je 20. avgusta 1944 od njih poslavljaj, da gre kot kanonik v Gorico:

»Ne bom vas pozabil, predolgo sem bil med vami... Ravnajte se po naukih, ki ste jih slišali iz mojih ust, saj so Jezusovi nauki. Ostanite zvesti Bogu. On vas bo enkrat sodil! Ostanite zvesti katoliški Cerkev, ki vas je z zakramenti sprejela med otroke božje... Ostanite zvesti narodu, iz katerega ste se rodili... Ko boste slišali, da sem zapustil to solzno dolino, se vam priporočam za en pobožen očenaš... Vsem skupaj in vsakemu posebej voščim: Bog z Vami! Zbogom!«

Dr. R. Klincec

Arezzo, avgusta 1967

Znani sodobni glasbenik Gian Francesco Malipiero piše v svoji knjigi o Monteverdiju med drugim naslednje: »Kakor znane plemiške rodbine iščejo v starih listinah nove dokaze za plemstvo, tako moramo mi danes oživljati slavo naše glasbene umetnosti. In Claudio Monteverdi nam jo terja mnogo pravic v tem procesu za pridobitev znatne adekvacije. Sam je naobrazen neprecenljivo bogastvo, ki so ga njegovi denarji zapravili s precejšnjo velikodušnostjo.« In prav v tistem, ko obojujamo štiristoletno rojstvo venega kremonskega skladatelja, so hoteli prireditelji politonskega tekmovanja v Arezzu z Monteverdijevim imenom povežati letošnje prireditve. Reči moram, da so s tem zelo pravilno uokvirili celotno tekmovalno in mu vlili pečat neke intimne enovitosti.

V glasbeni zgodovini je Claudio Monteverdi nedvomno položil temelje novim vrstam umetniškega ustvarjanja in novim izrazom glasbene govornice. Z njegovim delom se začel prehod iz renesančne glasbe k novim oblikam, njegovo udejstvovanje je tesno povezano z začetki opernega ustvarjanja. Lepo je zapisal v uvodu k programu letošnjih areških prireditev glasbenik Luigi Colacicchi, da srečujemo pri Monteverdiju jesen vokalne polifonije ter pomlad melodije z instrumentalno spremljavo. Kremonski skladatelj slovi na področju vokalne polifonije kot avtor prekrasnih madrigalov, kjer je ustvaril čisto osebni stil. Z njegovi sodobniki so ga smatrali za zelo drznega in netradicionalnega skladatelja ter mu očitali, da se poslužuje novih izrazov, ki so nasprotni harmoniji. Prvi je začel ceniti Monteverdijevo ustvarjalno delo šele skladatelj Martini ob koncu 18. stoletja, ki je poudaril zlasti njegovo poznanje kontrapunkta. V čem se kaže prava veličina Monteverdija? Odlikujejo ga drznost in harmonija, nenavadni postopki, zlasti genialna uporaba nepripravljenih disonanc, ki je tako pohujševala nekatero njegovo sodobnike. Bil je prost v harmoniji ter izreden mojster barvitosti. Nekateri kritiki ga imenujejo v tem že kar verista. V vsem njegovem delu na področju vokalne polifonije, tako cerkvene kakor posvetne, se kaže tudi nagnjenje posebno do dramatičnega izražanja.

Mislim, da ni odveč ta »intermezso« o vlogi Monteverdija na prelomnici glasbene zgodovine za lažje razumevanje pomena ponovnega, rekel bi masovnega vrednotenja njegove glasbe, kot je bil to primer letošnjega tekmovanja v Arezzu. Med glasbenimi kritiki so se pojavila različna mnenja o pravilni interpretaciji Monteverdijeve glasbe. Težko je namreč danes z absolutno pravilnostjo posredovati glasbene zaklade prejšnjih stoletij (zlasti če gre za dobra štiri stoletja!), kajti marsikaj lahko tudi odličnega izvajalca, zavede v akademsko interpretacijo. Tako je kritik v firenški *Nazione* poudaril potrebo po bolj živi, aktualni interpretaciji, ki bi odgovarjala splošnim težnjam glasbenega ustvarjanja v 17. stoletju. Drugi zopet trdijo, da je treba pri tem ohraniti popolno dinamično umerjenost, ki na splošno velja za polifonsko vokalno glasbo.

Skrivnost privlačnosti Lurda

V letošnjem letu je že mnogo Slovencev poromalo v Lurd. Za drugo polovico septembra se pripravljajo iz domovine nova slovenska skupina. Tudi naši romarji s Tržaškega in Goriškega se bodo na povratku iz Fatime ustavili v Lurdu. Lurško svetišče je bilo že od nekdaj cilj slovenskih vernikov. Ta kraj je eden izmed tistih, kjer poklekajo tudi brezbržni in neverniki. Tu se zbirajo množice bolnikov, turistov, skeptikov in vernikov, kot da bi jih vabila neka neizrekljiva duhovna sila. Zbrani v skupnem duhu vere postajajo rejni bogati in bogati revni. V molitvi pred lurško votlino imamo občutek kot da bi se dnevi ustavili v večnosti, ki se razodeva in daruje. Nič, kar je človeškega in posvetnega, ne more na tem kraju opravičevati vesoljne pozornosti in privlačnosti, stalen ljubeči dotok in odtok ljudi. Lurd je v resnici in na poseben način kraj duše. Njegovo svetišče je prostor, ki ga je dal Bog ljudem za spravo, zakramentalno sredstvo za duhovno pomoč do duhovne darove. V Lurdu se zaključuje in pričinja in spletajo poti človeka z božjimi potmi. Kdor še ne poklekne,

Ne da bi se preveč zaustavil ob vlogi Monteverdija pri tem letošnjem tekmovanju, moram poudariti izreden pomen dveh sicer redkih izvedb prvega dela opere »Orfej« ter velike mojstrovine »Vespro della Beata Vergine«. V prvem smo lahko občudovali subtilnost dramatičnega glasbenega dela z vsemi njegovimi efekti, od solistov do zbora in orkestra. Drugo delo pa nam je predstavilo sintezo Monteverdijevega ustvarjanja na vokalno-instrumentalnem področju: dramatika, arije, melo-dramatičnega značaja, doganost v polifonski zborovski tehniki, ki nosi tako obrise liturgične zbranosti kakor svetskega sijaja. Za vse dovršeno izvajanje nosi glavno zaslužno dirigent Jürgen Jürgens s svojim zborom Monteverdi iz Hamburga ter z orkestralno zasedbo Monteverdijevega kova. Ne bom pogrešil, če zatrdim, da je morda v tem oziru resnega in sistematičnega podajanja Monteverdija ter v njegovi doziranji interpretaciji ta ansambel s svojim dirigentom pravi zmagovalac letošnjega tekmovanja.

(Konec prihodnjic) Andrej Bratuž

Kongres „Cerkve v stiski“

Letošnji kongres je bil že sedemnajsti po vrsti. Vršil se je kot prejšnja leta v Königsteinu pri Frankfurtu na Maini v Zahodni Nemčiji od 3. do 6. avgusta. Udeležilo se ga je nad tri sto oseb, ki so predstavljale 26 narodov. Slovence so zastopali vrhovni dušni pastir slovenskih izseljencev msgr. Ignacij Kunstelj, direktor slovdniških pastirjev v Argentini msgr. Anton Orehar, izseljenski duhovnik v Nemčiji dr. Franček Prijatelj ter g. Vinko Zaletelj s Koroskega.

Predmet razgovora na letošnjem kongresu je bil »Cerkve v stiski in mir«. V debati je bilo poudarjeno, da komunizem miru ne more prinesiti, ker krati človekove pravice, je pa zaznavna tudi v komunizmu neka preosnova, ki pa še ni iskrena in bolj računa na naivnost kristjanov kot pa na dejansko preusmeritev in popuščanje. Ugotovljeno je bilo, da v vzhodnih državah s socialistično usmeritvijo prepričano govorijo le zastopniki komunizma, kristjani pa nastopajo z neko preplašenostjo in z veliko mero negotovosti.

Pretrsljiv je bil večer, posvečen zaradi vere preganjanim narodom. Vsaka narodnost je zmolila očenaš v svojem jeziku. Ob tem je bila za vsak preganjani narod prižgana tudi posebna sveča pred oltarjem. Dvanajst jih je bilo, med njimi tudi slovenska.

Sprejete resolucije so poudarile naslednje misli: Vsa čustvena prizadevanja za mir je treba jemati resno in jih v temelju preveriti; pot do miru vodi po dialogu znotraj Cerkve, preko snidenja krščanskih ver in preko pravičnega razpoloženja narodov; predpogoji za uspešen dialog so: poznanje realnosti, ljubezen do resnice, svoboda govora, spoštovanje do besednika, modrost v razpravljanju; do miru med ljudmi bo prišlo le ob upoštevanju resnice, pravičnosti, ljubezni in svobode.

Peti mariološki kongres

Od 2. do 8. avgusta je bil v univerzitetnem poslojpu v Lizboni 5. mednarodni mariološki kongres, katerega se je udeležilo okrog 400 delegatov iz vseh delov sveta. Tega kongresa, ki je imel značilen stven značaj in na katerem so razpravljali o začetkih Marijinega čiščenja, so se prvič udeležili tudi pravoslavni, anglikanski in protestantski teologi. Svetega očeta je zastopal kardinal iz Lizbone. Ta kongres je pripravila Marijanska akademija iz Rima. Mariološkemu kongresu je sledil v Fatimi od 9. do 13. avgusta 12. mednarodni marijanski kongres, ki je imel, kakor vsi drugi, značaj proslave in Marijinega čiščenja.

Pok. msgr. Novak dobro leto pred svojo smrtjo. Fotografija je bila posneta 10. julija 1966, ko je dekan Alojzij Pavlin v Gorici proslavil svoj zlatomašniški jubilej. Na sliki je videti v prvi vrsti z leve naprej g. zlatomašnika, zraven njega pa je v sredi pok. monsignor. V drugi vrsti stojijo z leve proti desni sledeči duhovniki: Stefano Gimona, dr. Franc Močnik, Janez Eržen, na skrajni desni pa dr. Kazimir Humar.

15. septembra skupno slovensko romanje na Sv. goro. Začetek ob 9. uri

TRŽAŠKE NOVICE

Študijski dnevi slovenskih izobražencev v Dragi

Kot lansko leto je tudi letos Društvo slovenskih izobražencev organiziralo v Dragi pri Trstu študijske dneve. Na vabilu programu je stalo zapisano, da imajo študijski dnevi značaj odkritega izražanja mnenj in pogledov.

Na predvečer študijskih dni, to je v petek, 1. septembra, pa so bili povabljeni delegati (bilo jih je nad 60) posameznih katoliških organizacij na študijski razgovor pod geslom »Dialog med nami 1967«. Razvrstili so se trije predavatelji.

Dr. Matej Poštovan je v skrbno pripravljem referatu podal svoje misli o nalogah, ki čakajo slovenske zamejske katoličane v njihovem javnem delovanju po koncilu. Dr. V. Zwitter je obrazložil delegatom pokoncilski položaj koroških Slovencev. Dr. Martin Kranner pa je govoril o pogledih in praktičnih izkušnjah na Goriškem.

Se isti večer so se delegati udeležili razgovora in vpraševali koroškega delegata za pojasnila. Razgovor se je omejil samo na Koroško, v kolikor je moral dr. Zwitter takoj domov, medtem ko so se nadaljnja debata in zaključki nadaljevali naslednjega dne.

V soboto popoldne pa se je začelo širše srečanje slovenskih izobražencev. O današnjem slovenskem položaju in o perspektivah za bodočnost je predaval univ. prof. v ZDA dr. T. Hočvar. Izvajanjem dr. Hočvarja je prisostvovalo nad 120 udeležencev. Po predavanju se je razvila živahna debata.

V nedeljo pa je bila najprej maša, ki jo je daroval msgr. dr. Lojze Škerl, škof vikar v Trstu. Duhovno misel je podal p. dr. Roman Tominec iz Ljubljane, ki je imel ob 9. uri predavanje z naslovom »Vloga krščanstva pri oblikovanju slovenske narodne zavesti in kulture v 1200 letih. Ali more to vlogo krščanstvo nadaljevati?« Predavatelj je z veliko umirjenostjo in prepričevalnostjo osvojil občinstvo, ki je bilo še številnejše kot prejšnji dan.

Drugi del dopoldneva je bil namenjen analizam sociološkega sestava zamejskih Slovencev. Dr. Samo Pahor je svoja izvajanja podkrepil s statističnimi podatki. Za Goriško je podal zelo zanimive izsledke akademik M. Sussi. O Beneški Sloveniji in o Kanalski dolini pa je na kratko spregovoril prof. J. Peterlin.

Sledil je zelo živahen razgovor, ki se je nadaljeval tudi po kosilu. Zadnje predavanje pa je imel časnikar Drago Legiša, devinsko-nabrežinski župan. Nakazal je svoje poglede, kako bi približali današnjemu stanju prebivalstva naše javno delovanje. Tudi to predavanje je dalo mnogo povoda za razgovor.

Konkretna naloga, ki so si jo zadali organizatorji ob zaključku študijskih dni, je čim vernejši statistični popis zamejskih Slovencev. Društvo slovenskih izobražencev je tudi sklenilo, da bo objavilo vsa predavanja v posebni brošuri.

Pokrajinske ceste

V kratkem bodo uredili in razširili pokrajinsko cesto, znano kot »Komensko cesto«, do mejnega prehoda pri Gorjanskem. Prav tako urejujejo in asfaltirajo cesto tu-

di na slovenski strani od gorjanske meje do Komna.

Pokrajinska uprava vodi pomembna dela še na cestah proti Mačkovičam, na miljski cesti proti Lazaretu, na cesti skozi Šempolaj in na mavhinski cesti.

Nov jugoslovanski konzul v Trstu

Za novega jugoslovanskega generalnega konzula v Trstu je bil imenovan ing. Marijan Tepina, ki je bil do nedavnega predsednik mestnega sveta Ljubljane (župan). Po petih letih je tako zapustil naše mesto dosedanjemu generalni konzulu Rudi Janhuba, ki je premeščen na novo službeno mesto.

25. študijski tečaj v Assisiju

V Assisiju je bil konec avgusta 25. študijski tečaj. Zbralo se je 2.000 udeležencev iz vseh delov Italije. Letos so obravnavali na tečaju temo: Vera in svet v razvoju. Uvodni govor je imel neapeljski nadškof kardinal Ursi.

Rojaki, pridite na marijanski shod

na Opčine v nedeljo 10. septembra popoldne

Naš skupni, največji praznik je blizu, pred vrati. Kako bo uspel? Kakor bomo hoteli, kakor se bomo potrudili! Če se zavzamejo zlati cerkveni strežniki, dalje narodne noše, skavtje, cerkveni pevci, bo letošnji shod še lepši, še večji kakor lansko leto. Če se enkrat po tako dolgem zimskem spanju prebudi naše moštvo, mislim naše verno moštvo, bo shod v letu vere res pomemben, skupen, velik! Vsak, ki bereš to vabilo, govori, dopoveduj, prosil in vabi in boš uspel! Kaj je lepšega kot v lepem nedeljskem večeru sveta maša v domačem jeziku na trgu pod milim nebom! Če bomo še vsi prepevali in molili, bo naša procesija in predvsem sveta maša res skupna daritev naroda, ki že devetnajsto leto v tako slovesni obliki proslavlja nebesko Kraljico! Letošnji praznik bodi še večji zato, ker obhajamo 50-letnico Fatime in visoke obletnice naših narodnih romarskih cerkva: Sveta gora, Trsat. Marijanski shod to nedeljo bodi za vse nas na Tržaškem in Goriškem dan zahvale in prošnje za Marijino varstvo v življenju!

Začetek ob 4.30 s koncertom Marijinih pesmi, med koncertom se zberemo v procesijo, ki jo bo vodil tržaški nadškof msgr. Santin, po navadnem redu: takoj za skavtinjami Marijine družbe in za njimi vsa prisotna dekleta in najprej organizacije kakor smo navajeni. Sodeluje godba s Proseka. Prosimo in vabimo: prinesite dosti cvetja, pridite v svetlih oblekah — ali v dežnih plaščih, ker se shod vrši ob vsakem vremenu. Matere vabimo, naj pripeljejo s seboj vse svoje otroke, vsi pa se zberimo pravočasno in v dobrem razpoloženju. Med sveto mašo, katero bo opravil na trgu škofov vikar msgr. dr. Lojze Škerl, naj da vsak svoj dar za nemajhne stroške praznika; to napravite na trgu zlasti vsi tisti, ki ne greste pozneje v cerkvi k ofru, s katerim rešujemo že toliko let račune našega shoda. Naj nihče ne zameri, da še zapišemo: stroški za shod so veliki, vsako leto večji in tako naj se ravnajo vaši darovi. Vsem naprej iskrena hvala!

Letos 13. maja ob 50-letnici prikazovanj v Fatimi so dobri ljudje poslali Mariji cvetje iz vsega sveta. Fatima je kraj milosti, kar predstavljajo cvetlice in rože. Tako naredimo tudi pri nas. Z vsega Krasa, iz mest in vasi, kjer živimo, prinesimo cvetja Mariji, da se ji tudi tako zahvalimo za milosti in jo novih poprosimo. To naredite predvsem dekleta, žene in otroci. Hvala!

Ko bo to nedeljo odmevala naša pesem po Opčinah še dolgo po končanem shodu, ko se bomo s pesmijo vračali na svoje domove, tedaj bomo mogli reči le: Slovenci smo zopet izkazali ljubezen Materi božji, javno smo izpovedali svojo vero in zato veselo naprej v nove čase, vedno zvesti Bogu in narodu!

Pozdravljajo in vabijo vaši duhovniki.

čim lepše zgleдал. Konec novembra so bili že tako daleč, da so imeli že šest sestankov. Mirko je poiskal za vsak sestavek primeren naslov: 1. Ime Gretka. 2. Zdivjani konj. 3. Medaljonček. 4. Glasbena ura na gradu. 5. Molitev k Materi božji. 6. »Veš li število zvezd?«

V teh poglavjih je bilo natančno popisano, kako se je Gretica kar naenkrat pri jezi na konju, pri igranju na gosli, pri molitvi k Materi božji spomnila nečesa iz svojega preteklega življenja. Sama je povedala, da so se ji ti spomini zdeli kot nit, ki jo vodi in veže na doživljaje otroških let. A to so bili že trematni spomini, ki so prav tako hitro izginili, kot so nadenoma prišli. Vsako poglavje je bilo precej obširno napisano, vsaj kakih pet strani v albumu je napolnilo.

Istočasno pa so se množile strani Mirkovega romana. Bil je ves navdušen nad njim. Saj mu ni bilo treba drugega storiti, kot poglavja iz albuma nekoliko razširiti, po svoje predelati. Kaj se je otroku gojilo, preden je prišlo do železniške nesreče, si je moral seveda sam izmisliti. Pa je iztuhlat precej zamotano zgodbo. O

IZ KANALSKE DOLINE

Nesreča v rabeljskem rudniku ter duhovi, ki ubijajo

Rabeljski rudnik je pred nekaj tedni spet terjal svojo smrtno žrtev. To pot si je smrt izbrala Mojzesa Della Mea, 43-letnega rudarja, doma iz vasi Reklanica (Raccolana), ki leži blizu kraja Chiusaforte (Kluže) ob vstopu v dolino istega imena in se na prelazu Neveja nato prevesi ob potoku Jezernica proti rabeljskemu jezeru.

Rabeljski rudnik je zadnja leta glede varnosti rudarjev na prav slabem glasu. Samo v zadnjih štirih letih je bilo kar osem smrtnih nesreč. Rudnik sam zaposluje 700 oseb, od katerih jih pa le ena tretjina dela pod zemljo. Zakon o varnosti delavcev je sam po sebi zelo strog, samo izvaja se ne. Tako npr. določa, da nikdar ne sme delati v rovu en sam rudar. Največ je lahko oddaljen od drugega na do-sego glasu ali vidljivost luči. Tudi ne smeta dva brata ali oče in sin delati v istem odkopu. Na ta način naj bi se preprečilo, da ne bi bila prehodna prizadeta ob morebitni nesreči ista družina. Obstaja tudi ustanova »Corpo delle miniere«, ki bi morala paziti, če se te določbe izvajajo. Toda tehnično vodstvo rudnika se iz želje, da bi ne bilo preveč stroškov z varnostjo rudarjev, svojim obveznostim kaj rado izogne. Ko pride do nesreč, seveda najde najrazličnejše izgovore, le o tem

Najbolj tragi-komična pri zadnji nesreči je pa zgodba o duhovih, ki so jo prinesli v zvezi s smrtjo rudarja Della Mea nekateri italijanski dnevniki in revije, tako npr. *Il Gazzettino*, *Il Messaggero Veneto* in *Tribuna illustrata*. Ti so poročali, da pripisujejo prebivalci doline Reklanice smrt Della Mea maščevanju duhov, katerih da ponesrečeni ni hotel ubogati.

V tej dolini gre glas naokrog, da zadnje čase duhovi mečejo kamenje na cesto v bližini stare smodnišnice, kjer je bilo leta 1945 dne 8. maja zaradi eksplozije ubitih kar trideset oseb. Najprej sta to obmetavanje s kamenjem doživela dva delavca, ki sta delala na cesti, nato pa so potegnili v svoj krog še Mojzesa Della Mea. Ko je slišal zgodbo o duhovih, je neveren odšel k smodnišnici, da osmeši tiste, ki verjamejo take zgodbe. Pa je tudi nanj začela leteti kamenita ploha. Prikazal se mu je celo umrlj brat Ferdinand in za njim še rajni oče. Začel se je z njima razgovarjati. »Bila sta na razdaljo 50 m od mene — je trdil po tem videnju — in kakor da sta živa.« Sedaj gre glas naokrog, da bi Della Mea ne smel pripovedovati o tem srečanju drugim. Ker je prelomil ukaz duhov, so se ti maščevali in ga v rudniku ugonobili.

Vodstvu rabeljskega rudnika je ta zgodba o duhovih prišla kar prav. Pozornost ljudi se je obrnila na nevidni svet, toda s tem še ni rečeno, da ono ni skrivno nesreče. Znan milanski dnevnik *Il Giorno*, ki je poročal o nesreči v rudniku in o prikaznih pri bivši smodnišnici v bližini gorskega sedla Neveja, je pravilno zapisal: »Niso duhovi, ki pobijajo rudarje, temveč nezadostne varnostne mere.«

In to je edino, kar drži!

T. C.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 10. do 16. septembra

Nedelja: Prvi program: 11.00 Sv. maša. 21.00 Kraljevi razbojniki, 2. oddaja. — Drugi program: 22.00 Tekma v dveh, telefilm.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Mir tistemu, ki vstopa, sovjetski film. — Drugi: 17.30-20.00 Sredozemske tekme v Tunisu (evrovizija). 22.00 Sedma Beethovnova simfonija.

Torek: Prvi: 21.00 Večer s Cezarjem Pavese. — Drugi: 17.30-19.30 Sredozemske tekme v Tunisu (evrovizija).

Sreda: Prvi: 21.00 Ziveti skupaj. 22.15 Šport ob sredah. — Drugi: 21.15 Filmska revija Show boat.

Četrtek: Prvi: 22.20 Lepa Italija: Kartuzija v Paduli. 22.45 Glasbeni koncert. — Drugi: 19.30-20.30 in ob 22.00 Sredozemske igre v Tunisu (evrovizija). 21.15 Ko zgine narava: gora.

Petek: Prvi: 21.00 Veliki praznik glasbe v Aricci (Teddy Reno in Rita Pavone). — Drugi: 21.15 Kratka slava gospoda Miffina.

Sobota: Prvi: 21.00 Lahko noč, Betriña! 22.35 Pranečaki. — Drugi: 18.20-20.15 in ob 22.00 Sredozemske igre v Tunisu.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 10. do 16. septembra

Nedelja: 9.30 Dobro nedeljo, voščimo! narodno zabavna glasba. 11.30 Črni bicek - film za otroke. 14.20, ob 15.55 in ob 16.45 Vichy: evropsko veslaško prvenstvo (evrovizija). 16.15 Moto-cross v Karlovcu. 18.55 »Dolgo, vroče poletje« - serijski film. 21.50 Pogled na Sarajevu - iz del Ive Andrića.

Ponedeljek: 19.15 Tedenski športni pregled. 19.40 S kamero po svetu. 21.40 Dežela smehljaja - iz operetnega sveta. 22.25 Mediteranske igre - plavanje.

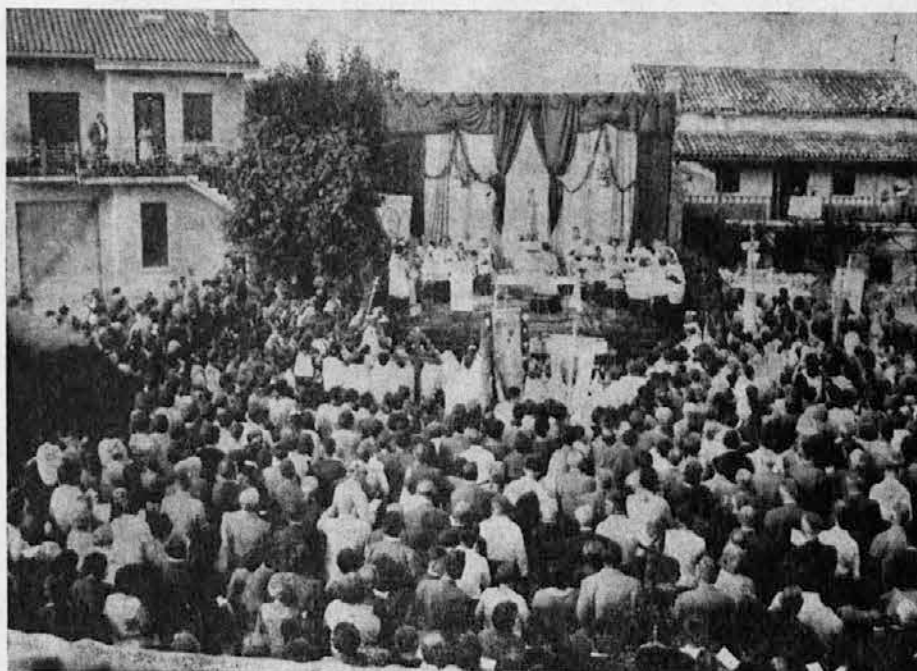
Torek: 18.30 Mediteranske igre - waterpolo. 20.10 »Ločitev pa takal« - ameriška komedija. 21.40 J. Ogrinc: »Kje je meja - TV igra. 22.30 Mediteranske igre - košarka.

Sreda: 15.30 Mediteranske igre - atletika in boks. 17.25 Popotovanje po Aziji - serijski film. 22.35 Mediteranske igre - waterpolo.

Četrtek: 16.00 in ob 22.15 Mediteranske igre - atletika.

Petek: 16.40 Mediteranske igre - boks. 18.15 Zaplešite z nami - 8. oddaja. 18.45 Kakor kozarci - kratki film. 19.40 In odšel bom tavat po tujini - film o Louisu Adamiču. 20.40 »Nož« - celovečerni nizozemski film. 22.25 Kijev: Atletika Evrope za ženske.

Sobota: 14.55 Kijev: Atletika Evrope za ženske. 19.15 Sprehod skozi čas: Napad na Anglijo. 21.25 Golo mesto - serijski film. 22.15 Mediteranske igre - košarka.

Marijanski shod na Opčinah leta 1966

JOSEFINE STEGBAUER 30
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezd...?“

»Prvo, česar se je mogla Gretica spomniti, je bilo ime Gretka.« je začela poročati. In potem je Melanija natančno pravičila, kako je bilo takrat v bolnišnici. Mirko je kmalu videl, da bi bilo preveč, če bi moral napisati kar več spisov naenkrat. Obljubil je, da bo v dveh dneh ta dogodek v pisateljski obliki napisal in ga oddal Lori Nagelmann, da ga prepiše v album. Dva dni pozneje bo pa Inge lahko imela album, da ga bo ilustrirala.

»Najmanj dva dni bom rabila, da naredim vse slike. Saj veste, da moram dolgo čakati, preden so vsi pri nas naprej, da me nihče ne vidi pri risanju.«

»Sicer pa lahko pozneje kdaj narišeš tiste slike. Lore naj ti pri risanju pusti dovolj prostora, pa je,« je odločil Mirko. Vsi trije so se potrudili, da bi album

medtem album že ilustrirala. Slike je napravila tako lepo, da so vsi kar strmeli. Mirko je predlagal, naj bi vsa poglavja prebrali. Vsako poglavje je brala druga deklica. Mirko je bil docela zadovoljen nad ploskanjem, s katerim so deklice izrazile svoje navdušenje nad njegovo pisateljsko zmožnostjo.

Ko so vse prebrale, je Mirko vprašal: »Ali ve katera kaj novega povedati?«

Samo Melanija je prišla v poštev. Vse ostale so samo pri krožku prišle z Gretico skupaj in tu so bile vse zraven. Le Melanija je bila vsako nedeljo z Gretico sama skupaj. A tudi ona ni vedela kaj posebnega poročati.

»Potem moramo sedaj začeti s predelavanjem Gretičinih spominskih utrinkov,« je določil Mirko. »Poleg tega bi tudi predlagal, da samostojno začnemo s poizvedovanjem. Za to pa bo treba denarja!«

Vse so radovedno silile vanj. Saj niso dobro razumele, kaj naj pomeni tisto »predelavanje«, še manj kaj so tisti »spominski utrinki« in pa poizvedovanja. Kako si je on vse to zamislil?

»Mislil sem si, da bi pisal grobarju v

Rottendorf. Obljubiti mu moramo kako nagrado, da nam bo rade volje in natančno odgovoril. Tale reč pa stane denarja.«

Prva se je oglasila Melanija. Odslej je pila kavo brez sladkorja. Kar si bo tako sladkorja prihranila, ga bo spet mami prodala. Denar pa pride v skupno blagajno.

Inge je obljubila, da bo risala male, podolgovate liste iz močnega papirja. Prijateljice jih ji bodo odkupile kot znamenje za knjige.

Senta je pravila, da jo je mati že dalj časa prosila, naj bi svojemu bratcu pokazala prve začetke, kako se na gosli igra. Za to delo bi ji mati dala 30 pfenigov na uro. Dosedlej tega poučevanja kar ni marala, a sedaj bo začela in svoj zaslužek izročala blagajničarki.

Mirko je obljubil, da bo pomagal soščolcu pri domačih nalogah, ki mu je za tako delo že parkrat ponudil 50 pfenigov. Vsekakor tega do zdaj ni storil, a odslej hoče tudi on pomagati plemenitim namerom krožka.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

SKUPNO ŠKOFIJSKO ROMANJE NA SVETO GORO

za slovenske vernike
bo v petek, 15. septembra na praznik žalostne Matere božje
V baziliki bo prva sv. maša ob 9., druga, somaševana, pa ob 11. uri po italijanskem času. Popoldne slovesen blagoslov.
Vsaka župnija potuje na svojo roko. Ker gre za romanje in ne za izlet, naj vsi udeleženci ostanejo pri svetišču ves dan. Kdor želi drugače, naj si izbere kak drug dan.

Vodstvo romanja

Nabirka kvatrne nedelje

Na kvatarno nedeljo dne 24. septembra bo kot običajno pri vseh slovenskih mašah v goriški nadškofiji nabirka za naše zavode: Alojzijevišče in Zavod sv. Družine. Pomagajmo s svojimi prispevki našim ustanovam, ki že dolga desetletja vzgajajo našo mladino v krščanskem duhu! Tudi sicer se saj ob raznih prilikah radi spomnimo, saj napravimo pri tem veliko dobro delo.

Dušni pastirji naj izročijo nabirke v Alojzijevišču do 1. oktobra.

S. K. P. D. »JOŽE ABRAM« IZ PEVME priredi v nedeljo 17. septembra 1967

IZLET NA DOLENJSKO

(Obisk Stične, Novega mesta, Dolenjskih Toplic, Muljave)

Voznja in kosilo: člani lir 2.200, nečlani lir 2.500. Za vpisovanje in podrobnejše podatke oglasite se pri družini Valentičič za Pevmo, pri gdč. Bogdani Bevcar za Oslavje. Pridite vsi! Prelepa Dolenjska nas vabi! Razkrila nam bo svoj čar in izredne naravne lepote.
Odbor

Smrt blage žene

Dne 23. avgusta je umrla v goriški bolnici ga. Zora Brezigar, žena gospoda Marijana, znanega komercialnega zastopnika v Gorici. V ponedeljek istega tedna so jo pripeljali v bolnico, kjer ji niso mogli več pomagati in je v sredo umrla. V petek so jo položili k večnemu počitku.

Pokojna je bila globoko verna žena usmiljenega srca, in je to svojo dobroto izkazovala vsakemu človeku, ki je bil v stiski in potrebi.

Za pokoj njene duše se je darovala v četrtek, 31. avgusta maša z adušenica v cerkvi sv. Ivana.

Pri zadetemu možu izraze našega sožalja, pokojnici pa večni mir v Gospodu.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Hotelski uslužbenci se uče tujih jezikov

Človek je vedno vesel, če bere laskave izjave o rojstnih, ki so se uveljavile v svetu, zlasti če o njih poroča tuje časopise. Tako smo zasledili v glasilu italijanskih turističnih krogov *Turismo d'Italia* v rubriki »Dioramo turistiche« članek pod naslovom: »V rimskih hotelih se hodi v šolo«. Članek je nato oddajala tudi italijanska radijska postaja pod rubriko »Pasaporto per tutti«.

Iz članka zvedemo, da je podjetni lastnik dveh hotelov v Rimu, »Bled« in »Daniela«, g. Vinko Levstik, jugoslovanskega porekla (g. Levstik sicer raje vidi, da se ga označi kot Slovenca, saj mu je sedanji jugoslovanski režim zaradi njegove antikomunistične zavzetosti nasproten, kar se razbere zlasti iz pisanja režimskega časopisja) podvzel akcijo, ki bi jo lahko označili za revolucionarno v krogih rimskega hotelirstva. Trikrat na teden morajo njegovi uslužbenci zamenjati od 15.30 do 17. ure svojo poklicno dejavnost s šolskimi klopni, kjer se jim nudi osnovno znanje angleškega in nemškega jezika. G. Levstik orje na tem področju ledino. Preden je uspel s svojo zamisljivo, je moral prebroditi celo vrsto težav, med njimi ne najmanjšo — odpor starejših uslužbencev, ki se kar niso mogli sprizniti z dejstvom, da so spet postali šolarji.

Novi jezikovni tečaj se bo znova začel meseca oktobra in bo trajal do maja prihodnjega leta. Ko bo osebje obeh hotelov zadostno obvladalo angleščino in nemščino,

Odkritje spominske plošče pisatelju dr. Ivanu Preglju

Pesnik in pisatelj dr. Ivan Pregelj, naš goriški rojak, je s svojimi umetniškimi deli obogatil slovensko leposlovje do najvišje mere. Njegovi zgodovinski romani, ljudske povesti, pesmi in drugi spisi predstavljajo ogromno delo, ki je Slovencem v čast in ponos. Zato je prav in umestno, da temu zaslužnemu slovenskemu možu postavimo skromen spomenik in mu damo tako javno priznanje.

V nedeljo, 17. septembra 1967 ob 10. uri bomo odkrili na njegovi rojstni hiši na Mostu na Soči (prej Sv. Lucija) spominsko ploščo. Vabimo vse, posebno Tolmince. Pridite, da počastite Pregljev spomin!

Klub starih goriških študentov

Našim romarjem v Fatimo!

V ponedeljek, 11. septembra ob 6.50 se odpelje v Fatimo 70 naših romarjev. Velika večina je s Tržaškega, nekaj iz Gorice in par zastopnikov s Koroške. Romarje spremlja osem duhovnikov. V Fatimo dospejo drugo soboto in bodo tam v Marijinem svetišču prav v nedeljo, 17. septembra. V naslednjih dneh obiščejo tudi Lurd. Potujejo z vlakom in s krajevnimi avtobusi. Domov se vrnejo v soboto, 23. septembra ob 20.15. Romanje traja 13 dni in stane 98.500 lir. To je po številu prvo največje slovensko romanje v Fatimo. Upamo, da bo ob stoletnici Fatime mnogo večje in da se ga bodo z lahkoto udeležili zastopniki vsega našega naroda.

Našim romarjem želimo srečno pot. Mislite na vse nas pri Mariji v Fatimi in se srečno vrnite!

Slovenski hotelir g. Vinko Levstik, lastnik dveh hotelov v Rimu

no, prideta na vrsto francoski in španski jezik.

List k temu poročilu dodaja svoj komentar: »Danes, ko zahteva turizem novo tehniko in vedno bolj izpopolnjen način v izvajanju, zasluži pobuda g. Levstika ne samo občudovanje, temveč predvsem spoznanje in to v vseh pokrajinah Italije, saj je primer sodobnega načina gostoprimstva v najbolj inteligentnem smislu besede turizem. Prijazen sprejem, pozdrav, razgovor in poslopitev v jeziku gosta, to pomeni propagandno stokrat več kot pa deset brezbrzihih vabil na oglu ulice, kjer hotel stoji.«

Odobren goriški občinski proračun za leto 1967

Prejšnji teden je imel goriški občinski svet dve dobi zaporedni seji, na katerih je razpravljala o proračunu za leto 1967. Proračun je eden izmed glavnih zadev občinske uprave, saj zajame vse njeno delovanje in je zato pomemben tako z upravnotehničnega kakor s političnega vidika. Zato je razumljivo, da je bila debata dolga in izčrpana. Predstavniki večinskih strank — Krščanske demokracije, socialistov in Slovenske demokratske zveze — so v bistvu pozitivno ocenili predloženi proračun in njegove politične smernice, dodali pa so marsikatero predlogo za bolj učinkovito izvedbo programskih točk leve sredine in za še večjo dejavnost občinske uprave. Zastopniki leve in desne opozicije pa so predloženi proračun negativno ocenili (komunisti, liberalci, misovci) in pri tem ponavljali marsikdaj že izpete jeremijade.

Med razpravo je bilo govora tudi o slovenskih problemih tako na splošno kakor o tistih, ki zadevajo še posebej slovenske kraje naše občine. Svetovalec SDZ dr. Bratina je obrazložil glavne potrebe občinske uprave in se med drugim zavzel za hitro ureditev najnujnejših javnih del v Podgori, Standrežu, Pevmi in Stmavru (asfaltiranje cest, okrepitev razsvetljave, popravila v pevskem župnišču, raztegnitev vodovoda v Stmavru in v Grojni). Nekatera izmed teh del čakajo namreč že več let na dokončno rešitev.

Pri obravnavanju splošnih vprašanj slovenske manjšine je svetovalec dr. Bratina omenil kot pozitivno spremembo v zakonu o imenih, pri čemer je poudaril potrebo po nastavitvi slovenskih uradnikov na anagrafskem uradu. Zadovoljivo je nato ocenil izvedbo natečaja za učitelje slovenskih osnovnih šol ter izrazil željo, da bi pristojne oblasti razpisale natečaj za srednješolske profesorje, ter označil kot povsem

S TRŽAŠKEGA

8. mednarodni tečaj o organizaciji prevozov v EGS

Na tržaški univerzi se bo zaključil dne 8. septembra Mednarodni tečaj o organizaciji prevozov v okviru Evropske gospodarske skupnosti (EGS). Tečaja se udeležuje okrog sto docentov in znanstvenikov iz držav članic EGS in iz drugih držav. Med drugimi je letos prvič navzoč tudi neki britanski znanstvenik.

Slovenosti odprtja 21. avg. so se udeležile krajevne oblasti, katere je pozdravil rektor tržaške univerze prof. Origone, dr. Lambert Schaus, ki se tega tečaja udeležuje že vsa leta, je pa imel uradni otvoritveni govor.

Mednarodni mladinski festival odložen

V prejšnji številki smo objavili, da so priprave za I. mednarodni mladinski festival v polnem teku in da bi slednji moral biti v Trstu v prvi polovici septembra. Prejšnji teden pa je prišlo nepričakovano sporočilo, da je festival odložen na prihodnje leto v aprilu. Kot razlog navajajo velike tehnične in organizacijske težave, nadalje ugotavljajo, da sovpada obdobje prve polovice septembra s popravilnimi izpiti in da je več najavljenih skupin odpovedalo sodelovanje na prireditvah.

80-letnica pevskega društva »Hajdril« na Proseku

Letos poteka 80-letnica ustanovitve pevskega društva »Hajdril« na Proseku. Prosvetno društvo Prosek-Kontovel je odprlo prejšnji teden dokumentarno razstavo prosvetne, gospodarske, športne in sploh vsestranske narodne dejavnosti na Proseku in Kontovelu. Razstava je bila odprta do 6. septembra. Otvoritve razstave so se udeležili ugledni slovenski in kulturno-prosvetni delavci ter številni domačini.

Nova športna palača

Na prvi seji tržaškega občinskega odbora po letnih poletnih počitnicah so med drugim določili, da bodo uporabili od posojila 608 milijonov lir, ki jih je občina svoj čas najela pri Tržaški hranilnici, 458 milijonov lir za zgraditev nove športne palače v Trstu. Preostalih 50 milijonov pa bodo uporabili za razna javna dela.

Slikarska razstava

Letošnjo sezono je v občinski umetnostni galeriji odprl slikar Pietro Lucano. Razstavlja povsem nova dela. Razstava bo odprta do 13. septembra.

sprejemljivo izbiro prostora ob ulici Orzoni za gradnjo poslopja, v katero naj bi se preselile slovenske šole, ki imajo sedaj svoj sedež v ulici Croce. Ta izjava pa ni bila pogodu socialistu Sanzinu, čeprav je tudi sam nekdanj pristal na tako rešitev.

V nadaljevanju razprave o posameznih točkah proračuna, so misovci izzvali ostro polemiko v zvezi s spomenikom posvečenim odporniškemu gibanju. Na žalitve fašističnih predstavnikov je zelo odločno nastopil svetovalec KD odv. Culot, ki je dejal, da ne smemo več dopustiti žalitve tistih, ki so padli za to, da lahko danes mi svobodno govorimo. Dr. Bratina je izjavil, da so morali tudi Slovenci od vsega začetka fašističnega režima veliko pretrpeti za svobodo in je pri tem imenoval nadškofa Sedeja in Lojzeta Bratuža.

Čas bi že bil, da bi misovski svetovalci nehali z javno apolojijo fašizma, ki je med drugim kazniva že po sami ustavi!

RADIO TRSTA

Spored od 10. do 16. septembra 1967

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano. — 11.15 Oddaja za najmlajše: Povesti mojstra Čuka: »Bencinski črpalnik glu-glu«. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 16.00 »Usodno leto«. Radijska igra v štirih slikah. — 17.30 Vabilo na ples. — 18.30 Simfonične pesnitve. — 19.00 Nedeljski vestnik. — 19.30 Slovenski oktet. — 21.00 Večerni koncert zabavne glasbe.

Ponedeljek: 12.10 Počitniška srečanja. — 13.30 Prijubljene melodije. — 17.50 Starokrščanske bazilike v Italiji: »Sv. Vidal v Ravenni«. — 18.30 F. Mendelssohn-Bartholdy: Koncert v d-molu, op. 64, za violino in orkester. — 19.00 »Mrtvi se vračajo«. Napisal F. Bevk. — 21.00 Slike iz narave v slovenskem pripovedništvu: »Ivan Potrč«.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklorne. V starih časih: Lelja Rehar: »Ahtej de buoš u cjerkvi klečou na kotli uod novice«. — 18.00 Zborovske skladbe Vinka Vodopivca. — 19.00 »Beli kit Moby Dick«, dramatičnirana povest. Četrto nadaljevanje: »Srečanja na morju«. — 20.35 E. Humperdinck: »Janko in Metka«, opera v treh slikah.

Sreda: 12.10 Žena in dom. — 13.30 Glasba iz filmov in revij. — 17.50 Razvojne stopnje sodobne medicine: »Kaj zmore sodobna kirurgija«. — 19.00 »Mrtvi se vračajo«. Drugo nadaljevanje. — 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 12.10 Znanost in tehnika. — 17.50 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. — 18.00 Deželni zbori. Zbor »C. A. Seghizzi« iz Gorice, ki ga vodi Francesco Valentinsig. — 19.00 Otroci na počitnicah. — 20.35 »Ko pride Don Gonzalo«, komedija v treh dejanjih.

Petek: 12.10 Med tržnimi stojnicami. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 17.50 Kam v nedeljo? — 19.00 »Mrtvi se vračajo«. Tretje nadaljevanje. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.50 Orkestri lahke glasbe. — 12.10 Alpska jezera: »Engadinska jezera«. — 14.45 Pojeta: Rita Pavone in Rafko Irgolič. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino — 16.00 Oddaja za avtomobiliste. — 16.30 Pravljične slovenskih avtorjev: »Gospod in hruška«. Napisal F. Milčinski. — 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. — 19.00 Počitniška srečanja. — 20.35 Teden v Italiji. — 21.00 A. Marodič: Dogodivščine in spomini tajne vojne: »Vlomilec po službeni dolžnosti«. — 22.15 Maurice Ravel: Bolero. — 22.30 Za prijeten konec tedna.

Zavod Alojzijevišče v Gorici

Z novim šolskim letom bo zepet Alojzijevišče odprlo vrata slovenskim dijakom, ki posejajo goriške šole. Ze nad 75 let izročajo krščanski starši svoje sinove temu zavodu, ki je bil v obeh svetovnih vojnah težko preizkušen, a je po prizadevanjih naših duhovnikov zopet zaživel, da nudi učeči se mladini dom.

Zavedni starši cenijo Alojzijevišče, saj vedo, da ima pri vzgoji važno vlogo vera v Boga in zato radi zaupajo svoje otroke v take roke, ki jim posredujejo vzgojo, ki zajame vsega človeka, njegovo to in onostransko življenje. Uvodna članka v zadnjih dveh številkah našega lista sta dovolj jasno pokazala pomen in važnost krščanske vzgoje.

Novi gojenci in gojenci prejšnjih let naj se zglasijo pri vodstvu zavoda ta mesec ob delavnih dopoldne.

Vodstvo Alojzijevišča

OBVESTILA

Radijska oddaja »Vera in naš čas« bo to nedeljo, 10. septembra posvečena skupnemu shodu na Opčinah. Vabimo, poslušajte! Oddaja je ob 12.15.

Udeleženci romanja v Fatimo iz Gorice in Sovodenj, v kolikor ne bodo v ponedeljek 11. t. m. zjutraj odpotovali v Tržič (Monfalcone) z lastnimi vozili, naj če so iz Gorice vstopijo na Travniku ob 5.20 na redni mestni avtobus za goriško postajo; odhod iz Gorice ob 5.40, iz postaje Rubbia (za one iz Sovodenj) ob 5.46, prihod v Tržič ob 6.10, odhod iz Tržiča ob 7.15 z rednim brzovlakom.

Izšla je Nova družinska pratika za prestopno leto 1968, ki jo je izdala Družba sv. Mohorja v Celovcu. Dobi se na upravi našega lista za 200 lir izvod!

Ravnateljstvo nižje srednje šole v Gorici sporoča, da je na razpolago nekaj bonov za brezplačni nakup šolskih knjig. Starši potrebnih dijakov naj se zglasijo na tajništvo šole najkasneje do 10. septembra za potrebna pojasnila.

Ravnateljstvo gimnazije-liceja in učiteljskega v Gorici obvešča, da se vrši vpisovanje v vse razrede za šolsko leto 1967/68 do 25. septembra. Vsa potrebna pojasnila na tajništvo šole.

DAROVI:

Za Alojzijevišče: N. N. 5.000; namesto cvetja na grob pok. msgr. Novaka darujejo dr. Ubaldo Zaleto 3.000; Ivanka Sbogar 2.000; C. D. 3.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Ob trajnem spominu na pok. Karla Srebrničarja daruje žena Marija lir 3.000; namesto cvetja na grob pok. msgr. Alojzija Novaka poklanjata dr. Ubaldo Zaleto lir 3.000 in Ivanka Starčič lir 2.000.

Za tiskovni sklad »Katoliškega glasa« sta darovala namesto cvetja na grob pok. Viktorja Sedmaka iz Sv. Križa pri Trstu Josip Terčon in Adolf Pertot iz Nabržine vsak po 3.000 lir. Najlepša hvala.

Albina Copic je darovala 5.000 lir za Katoliški dom v Gorici namesto cvetja na grob pok. Silvestru Korsiču, Oton Berčec pa za Zavod sv. Družine v Gorici lir 10.000 namesto cvetja na grob pok. msgr. Alojzija Novaka. Obema dobrotnikom iskrena hvala!

Vsem dobrotnikom iskren Bog povrni!

Upokojenec bi rad dobil vsa oskrbo (hrano in stanovanje pri kaki osebi). Plačilo po dogovoru. Naslov se dobi na upravi »Kat. glasa«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Kmečka banka

GORICA - ul. Morelli 14 - tel. 2206

vam nudi ugodne pogoje za trgovske posle in bančne usluge (tekoči računi, vezane in proste hranilne vloge, posojila, vnovčenje in diskontiranje trgovskih menic, posli z inozemstvom, nakup tuje valute, plačevanje davkov in tako dalje)

To nedeljo 10. septembra marijanski shod na Opčinah. Rojaki, pridite! Začetek ob 16,30